ΕΛΤΑ Hellenic Post
PRESS POST X+7 PRESS POST
ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ Αριθμός Άδειας 3696

ανδριακή press

Μηνιαία εφημερίδα της Άνδρου

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2022 • Αριθ. Φύλλου 485 Κωδ. 01 2658 • Ετος 65° • 2€ • Παρνασσού 2 105 61 Αθήνα • andriakipress.gr • andriaki@andriakipress.gr • Τηλ. - Fax : 210 323.9958 • 6976 991026

Τα Λειβάδια και το πρόβλημα με τον Βιολογικό

“ Τα Λειβάδια βρίσκονται δύο χιλιόμετρα μακριά από τη Χώρα, χωρίζονται σε τέσσερις οικισμούς και ορίζονται από τον Μεγάλο ποταμό. Αρκετά όμως με την γεωγραφία ας πιάσουμε κάτι πιο ενδιαφέρον ... την ιστορία!

Πριν πολλά χρόνια στη δεκαετία του 1980 φτιάχτηκε στο Μεσαίο χωριό ένα δίκτυο αποχέτευσης. Γιατί έγινε κάτι τέτοιο; Γιατί στο μεσαίο χωριό τα σπίτια είναι χτισμένα σχεδόν το ένα πάνω στο άλλο, δεν υπάρχουν πολλές αιμασιές, οι βόθροι είναι μικροί και το πρόβλημα της αποχέτευσης ήταν και είναι πολύ σοβαρό.

Ο Δήμος την δεκαετία του 1980 έφτιαξε ένα υποτυπώδες αποχετευτικό δίκτυο και συνέδεσε σε αυτό τους νεροχύτες των σπιτιών για να λύσει εν μέρει το πρόβλημα της έλλειψης μεγάλων βόθρων. Η κατάληξη αυτού του εσωτερικού δικτύου ήταν ο ποταμός. Δηλαδή τα νερά από τα αποπλύδια πέφτουν από τότε στον Μεγάλο ποταμό. Για το 1980 που τα απορρυπαντικά δεν ήταν τόσο πολύ διαδεδομένα μπορεί να μην ήταν τεράστιο πρόβλημα, καθώς όμως τα χρόνια περνούσαν άρχισε κάτι στον ποταμό να μυρίζει και η μόλυνση να εξαπλώνεται.

Αυτό το πρόβλημα θέλησε να λύσει ο κ. Αλκιβιάδης Τάττος... Έκανε δωρεά τη μελέτη και την υλοποίηση της. Τον Σεπτέμβριο του 2013 ξεκίνησαν οι εργασίες.

Όλα έγινα απλά και νοικοκυρεμένα παρόλο που σκάφτηκε με τα χέρια όλο το χωριό. Οι μηχανικοί Κούλα Κονδυλάτου και

(Συνέχεια στη σελ. 3) ☞

Διαβάστε αυτόν τον μήνα

Στο πρόγραμμα Αντώνης Τρίτσης ύδρευση και αποχέτευση

☞ Σελ. 3

Μία καθυστερημένη συγγνώμη στον Γέροντα Ευδόκιμο

☞ Σελ. 6

Η διακομιδή της 12ης Φεβρουαρίου με το ΠΛΣ-115

☞ Σελ. 9

Η Εξόριστη Ελληνική Τέχνη

☞ Σελ. 12

«Έφυγε» ο ΝΙΚΟΣ ΣΙΓΑΛΑΣ

“ Από τα ξημερώματα της 8ης Φεβρουαρίου 2022 ο ΝΙΚΟΣ ΣΙΓΑΛΑΣ, Πρόεδρος των Ιδρυμάτων Π& Μ Κυδωνιέως και Δ& Λ Μωραΐτη δεν είναι πλέον κοντά μας.

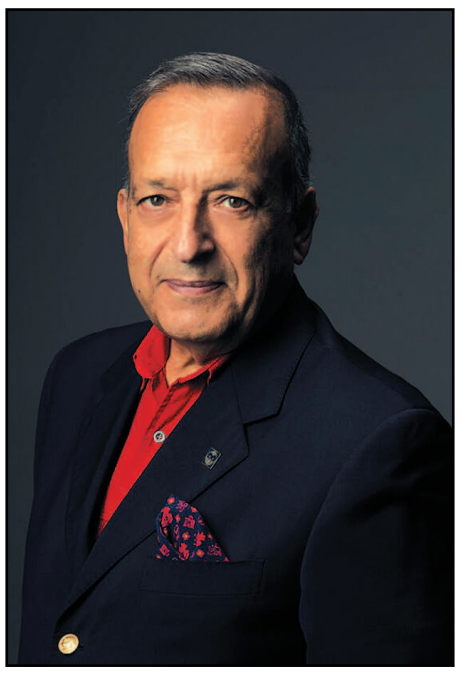

Η είδηση της ξαφνικής του “αναχώρησης” πάγωσε την οικογένειά του, του συγγενείς, τους φίλους και την Ανδριακή κοινωνία, στην οποία ο ΝΙΚΟΣ ΣΙΓΑΛΑΣ προσέφερε μέχρι την τελευταία ώρα.

Ευγενής, γλυκομίλητος και γελαστός, ονειροπόλος και οραματιστής, γεμάτος «Άνδρο» μνήμες και σχέδια, συνέδεσε το όνομά του με το πολιτιστικό γίγνεσθαι του νησιού, τη μουσική παιδεία, με την κοινωνική προσφορά και δράση, μέσω των Ιδρυμάτων Κυδωνιέως και Μωραΐτη, αλλά και σε προσωπικό επίπεδο, σεμνά και αθόρυβα.

Όνειρό μας ήταν να γεράσουμε φίλοι, όπως καρδιακοί φίλοι ήταν ο πατέρας του Λεωνίδας με τον πατέρα μου Ανδρέα. Δεν προλάβαμε. Μου λείπει το σχεδόν καθημερινό του τηλεφώνημα, το «έλα ψυχή μου» και τα σχέδια που μοιραζόμαστε. Η ζωή μας ξεπέρασε Νίκο. Θα σε θυμάμαι πάντα.

Μ.Φ.Μ.

(Συνέχεια στη σελ. 11) ☞

Ἐν Λευκῷ

Στη σκιά του πολέμου

Της

Μ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ - ΜΑΡΓΕΤΗ

Το ημερολόγιο έδειχνε 25 Μαρτίου 1957 όταν υπεγράφη η συνθήκη της Ρώμης που σήμανε εν πολλοίς και την απαρχή της ΕΟΚ. Σχεδόν επτά δεκαετίες μετά τα έξι ιδρυτικά μέλη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας -Γαλλία, Ιταλία, Δ. Γερμανία και οι χώρες της Benelux το Βέλγιο (België), την Ολλανδία (Nederlands), και το Λουξεμβούργο (Luxemburg)- έχουν μετεξελιχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση των 27 εταίρων με το όραμα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης να αποτελεί ένα μόνιμο αλλά και ταραχώδες workin-progress.

Έφθασε η 24η Φεβρουαρίου 2022 για να ξημερώσει η πιο ντροπιαστική ημέρα στην σύγχρονη ευρωπαϊκή ιστορίας μας, μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, με την εισβολή της Ρωσίας του Βλαντιμιρ Πούτιν στην Ουκρανία του Βολοντίμιρ Ζελένσκι και να γραφτεί μια ακόμη αιματοβαμμένη σελίδα υπερφίαλης εξαλλοσύνης στην ανθρωπότητα.

Το ημερολόγιο δείχνει 3 Μαρτίου 2022 με την Ευρώπη σε πληθωριστικό κλοιό με το ένα ρεκόρ να σπάει το άλλο και τους αναλυτές να εκτιμούν ότι τα χειρότερα είναι μπροστά. Οι προβλέψεις συγκλίνουν ότι θα υπάρξουν πρωτοφανείς οικονομικές πιέσεις λόγω του ενεργειακού ράλι που δεν έχει φρένα και του κύματος ανατιμήσεων σε αγαθά και υπηρεσίες, με ό,τι δυσμενές συνεπάγεται για το διαθέσιμο εισόδημα των πολιτών, αλλά και τον κρατικό προϋπολογισμό των χωρών.

Όμως ουδέν κακόν αμιγές καλού. Η ρωσική εισβολή «έτρεξε» ό,τι κωλυσιεργούσε σε γραφειοκρατικές διαδικασίες, επερωτήσεις, αμφιβολίες και υποθετικές ανησυχίες. Οι βομβαρδισμοί αφύπνισαν την αργοκίνητη Ευρώπη στο σύνολό της, ένωσαν την Δύση (ΗΠΑ και Ε.Ε.), έβγαλαν την λογιστική Γερμανία από τον γκισέ του ταμείου, στρατιωτικοποίησαν Σουηδία, Φινλανδία, Γερμανία, βάζοντας στο πολεμικό «παιχνίδι» ακόμη και την ανεξάρτητη Ελβετία.

Η ρωσική εισβολή όμωςτου Πούτιν, γύρισε πίσω τον χρόνο στην εποχή του Ψυχρού Πολέμου, γράφοντας με μελανά γράμματα το αύριο του πλανήτη. Γράφει χαρακτηριστικά ο ποιητής της ειρήνης Νικηφόρος Βρεττάκος, στο ανέκδοτο στην Ελλάδα βιβλίο του «Οδύνη»:

«Το έγκλημα του πολέμου δεν μετριέται από τον αριθμό των νεκρών κι από το μέγεθος των καταστροφών. Κι ο μεγαλύτερος ακόμη πόλεμος, σκοτώνει πολύ λιγότερους ανθρώπους από όσους σκοτώνει η πείνα κάθε χρόνο στον κόσμο. Υπάρχει και στη δεύτερη αυτή περίπτωση ένα έγκλημα που δεν ελέγχονται οι ευθύνες του και που δείχνει πως ο πόλεμος εναντίον του ανθρώπου πάνω στον πλανήτη μας, είναι πολλαπλής μορφής.

Ο ένοπλος όμως πόλεμος που παρασκευάζεται «εν ψυχρώ», αποτελεί το κορυφαίο έγκλημα, γιατί προσβάλει τη δημιουργό φύση που τελειοποίησε ένα ζώο της ή το Θεό, που στις περιπτώσεις αυτών των πολέμων, κανείς δεν τον λαβαίνει υπόψη του.

Μετά από τα γράμματα, την τεχνική και τις τέχνες και την αλαζονική απαίτηση επιβίωσης και πέρα από αυτή τη ζωή, μεταφέρει τον άνθρωπο σε μια εποχή προανθρώπινη, μαρτυρεί αναξιότητα κι αντιπροσωπεύει το χάος.»

Είθε να σημάνει σύντομα το τέλος αυτής της ντροπής που στους χιλιάδες νεκρούς και τα εκατομμύρια πρόσφυγες, μόνο ένα αθώο θύμα έχει. Τον άνθρωπο.